

Mietteitä Marian kanssa

Maria on matkalla mietteissään. Miten se on mahdollista? Selviätkö tästä? Enkeli Gabriel on äsken ilmoittanut, että syntyy lapsi, Jeesus, Jumalan Poika.

Askel askeleelta matkalaista kantaa enkelin rohkaisu: ”Älä pelkää, Maria.” Hämmäntävään iloon sekoittuu huoli ja vastuu, pelko tulevasta tuntemattomasta. Odottamattomassa, poikkeuksellisessa tilanteessa.

Pelko on kulkenut ihmisen matkassa paratiisista asti. Jumala kutsui peloissaan piiloutunutta ihmistä: ”Missä sinä olet?” Synti sai ihmisen pelkäämään ja pakenemaan Jumalaa.

Pelko lamaannuttaa ja usein estää ihmistä tulemasta siksi, mikä hän on. Pelkään, että paljastun heikoksi. Siksi, mikä olen. Luojastani riippuvaiseksi. Lähimmäistäni tarvitseväksi. Hyväksyntää ja rakkautta janoavaksi. Läpi elämäni.

Syvimpana kysymyksenä pelon keskellä on koko olemassaolomme. Voinko minä kuolla tähän? Entä jos kuolen? Mitä sitten kun kuolen? Ehkä vielä pahempi, jos läheiselleni käy niin.

Maria oli kuuliainen ja toimi niin kuin Jumala tahtoi, vaikkei tiennyt, mitä siitä seuraisi. Tänään mekään emme tiedä edes sitä, mitä lähiviikot tuovat tullessaan.

Yllättäen pysäytetty Maria kiittää. Enkelin, Pyhän Hengen ja Elisabetin riemun rohkaisemana hän ylistää Jumalaa ja on iloinen. Mutta vielä niin monta kertaa myöhemminkin hän hämmentyy ja tuntee kipua ja ahdistusta.

Marian osa ei ollut helppo. Ei ihmisen osa ole helppo. Kasvamista ahdistuksen ja kivunkin kautta. Onneksi myös iloa ja riemua. Kautta aikojen ovat ihmiset hämmästyneet, ettei elämä ole kulkenut niin kuin he toivoivat. Yllättävät tilanteet ovat tulleet lupaa kysymättä.

Maria ei väheksynyt omaa osaansa eikä kelvottomuuttaan. Hän ei vetäytynyt Jumalan hänelle antamista uskomattomista tehtävistä. Hän uskoi, että Jumala antaa myös voimia ja viisautta niistä selviämiseen. Marian voima oli liikkeelle lähtemisessä, asioihin tarttumisessa ja Jumalaan nojaamisessa.

Maria turvasi Jumalaan. Nojasi häneen koko painollaan – ja jaksoi. Ja Jumala yllätti Marian. Yhä Jumala yllättää etsivän ihmisen. Siihen saamme tänään luottaa. Meistä pidetään huolta. Me selviämme tästäkin yhdessä ja Jumalan armosta.

Eija Nivala

(Lyhennelmä viime sunnuntain saarnasta, jumalanpalveluksen äänitallenne on kuunneltavissa ylivieskankirkko.fi-sivulla)

